

Sygn. akt I KK 9/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)
po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2019r.,
w sprawie **D. R.**
skazanego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 26 marca 2019r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 6 grudnia 2018r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji wniesionej od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego obrońca zamieścił wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, mocą którego D. R. został skazany za popełnienie zbrodni z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności. Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie, a jednocześnie wskazać należało, że zgodnie z art. 532 k.p.k., adresatem zgłoszonego postulatu powinien być Sąd Najwyższy, a nie Sąd Apelacyjny. Stosownie do powołanego przepisu, w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Choć norma ta nie wskazuje przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem

wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne następstwa.

Autor wniosku, który nie uzasadnił wniesionego żądania ani jednym zdaniem, nie wykazał, że wystąpiły szczególne okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niewynikające z samego tylko faktu odbywania prawomocnie orzeczonej kary, skutki.

W tych warunkach Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.